

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו | יהוה לא־לנו כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמֹתֶיךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אֵי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֵׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: ה פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: ו אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵף לָהֶם
וְלֹא יִרְחִיחוּ: ז יְדִיעָה | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכּוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם: ח כְּמוֹתֵם יִהְיוּ
עֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־כָּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל כָּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: י בֵּית אֹהֶרֶן כָּטַחוּ
בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: יא יִרְאֵי יְהוָה כָּטַחוּ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: יב יְהוָה זָכְרָנוּ יִכְרֹךְ
יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית אֹהֶרֶן: יג יִכְרֹךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עַם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף
יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו פְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: יז לֹא הִמְתִּים יִתְלַלְוִיָּהּ וְלֹא כָּל־יְרֵדֶי רֹמְמָה:
יח וְאַנְחָנוּ | נִכְרֹךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו.

שבחים גדולים להקדוש־ברוך־הוא והואך דוד אמר בדין הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הגמול שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: ב כִּי־הִטָּה אֲזַנּוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי |
חֲבַל־מָוֶת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצָא: ד וּבִשְׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנָהּ יְהוָה מְלֻמָּה
נִפְשִׁי: ה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שִׁמְרֵ פִתְאִים יְהוָה דָּלֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבִי
נִפְשִׁי לְמִגְוָחִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי: ח כִּי חֲלַצְתָּ נִפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי
מִדָּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הַאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי
אֶמְרָתִי בַחֲפוּז כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב: יב מִה־אָשִׁיב לִיהוָה כָּל־תְּגִמּוּלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא
וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה
לְחַסְדֵּיךָ: טז אֲנָהּ יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶן־אֲמֹתַיךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: יז לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח
תּוֹרָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: יט בַּחֲצָרוֹת | בֵּית
יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

אגרות קודש

[ר"ח סיון תשכ"א?]

בעתו קבלתי מכתביו מיום ג' באייר והקודמיו, ותי"ח. ועל של עתה באתי בענין שכתבתי לד"ר
יצחק ש"י לויך לפני איזה זמן על דבר הנחיצות לכתוב דברי ימי השואה האחרונה והתקופה שלפני,
כתובים לאמתתם של דברים על ידי חרדים וי"ש, ומוסג"פ העתק מכתבי בהנוגע לזה. קבלתי ממנו
מענה כי מתענין בזה אלא שיש קושי שאין סופרים מומחים בשדה היסטורי ולו בעצמו קשה להפנות
לדבר זה מרוב הטרדות, והוא שואל את מי אפשר לשתף לעבודה זאת.

וכיון שגם לכת"ר בטח תהיינה הצעות בענין זה, הריני מביא הענין לתשומת לבו ואשמח

לשמוע חווי"ד.